

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมของสถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน
3. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะการใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจเนื้อหาข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารกับการใช้ประโยชน์ข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการ SMEs

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยวิธีวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) โดยทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ส่วนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็นสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS For Window ผู้วิจัยแบ่งการวิจัยและรายงานผลโดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มโดยใช้ t-test และ One way ANOVA

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านลักษณะทางประชากร

กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายและเพศหญิงในสัดส่วนเท่ากัน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี การศึกษาระดับอยู่ในระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า โดยมีตำแหน่งเป็นเจ้าของกิจการ

และเป็นกิจการ ขนาดย่อมไม่เกิน 30 ล้านบาท รวมทั้งมีระยะเวลาในการดำเนินกิจการมากกว่า 10 ปีขึ้นไป และมีลักษณะกิจการและประเภทกิจการเป็นอุตสาหกรรมการผลิต

ส่วนที่ 2

2.1 การเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการ SMEs

2.1.1 ในการเปิดรับข่าวผ่านสื่อมวลชนจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการ SMEs พบว่า การเปิดรับที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ การเปิดรับที่อยู่ในระดับมาก คือ โทรทัศน์ ซึ่งกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้จัดทำขึ้นมีอยู่ 2 รายการ (ที่ออกเผยแพร่ทางช่อง 11) คือ รายการคลินิกอุตสาหกรรม รายการเพื่อคนทำงาน การเปิดรับที่อยู่ในระดับปานกลางได้แก่ นิตยสาร วารสารอุตสาหกรรมสาร หนังสือโครงการลดต้นทุน SMEs พระราชบัญญัติวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 และคู่มือดำเนินธุรกิจ SMEs (Starting Kits for SMEs) ทั้ง 4 ชุด ได้แก่ ชุดการเตรียมความพร้อมสู่เส้นทางธุรกิจ SMEs ชุดการบริหารธุรกิจ ชุดการบริหารการผลิต ชุดเสริมสร้างความได้เปรียบทางธุรกิจ

2.1.2 การเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อบุคคลของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการ SMEs พบว่า สื่อบุคคลทั้ง 2 ประเภทมีการเปิดรับอยู่ในระดับปานกลาง คือ เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ผู้เชี่ยวชาญ / นักวิชาการที่มาให้คำปรึกษาและแนะนำแก่ผู้ประกอบการ SMEs ประจำโครงการต่างๆ ที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้จัดทำขึ้น

2.1.3 การเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อเฉพาะกิจของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการ SMEs พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับสื่อเฉพาะกิจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางมี 3 ประเภท คือ แผ่นพับ โบรชัวร์ โปสเตอร์ เปิดรับอยู่ในระดับน้อยมี 2 ชนิด คือ ภาพนิ่ง สไลด์

2.1.4 การเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อเฉพาะกิจของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการ SMEs พบว่า สื่ออิเล็กทรอนิกส์มีการเปิดรับอยู่ในระดับปานกลางมี 2 เว็บไซต์ คือ www.dip.go.th และ www.smethai.com

ส่วนการเปิดรับผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับน้อยมีเพียง 1 ประเภท คือ วิดีโอเทปทางวิชาการ / การประชุมสัมมนาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการ SMEs เช่น กิจกรรม 5 ส. ระบบบริหารคุณภาพ ISO, TQM

2.2 การเปิดรับข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการ SMEs แยกตามประเภทของข่าวสาร พบว่า

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง และสนใจเปิดรับข้อมูลข่าวสารมากที่สุด (จากตารางที่ 13) คือ ข้อมูลเบื้องต้นต่างๆ ไปเกี่ยวกับ SMEs เช่น แนะนำการเป็นผู้ประกอบการ SMEs รายชื่อหน่วยงานรัฐบาลและเอกชนที่ให้ความช่วยเหลือ / บริการ แหล่งข้อมูลข่าวสาร และข้อมูลข่าวสารด้านการบริหาร / การจัดการธุรกิจ รองลงมา คือ ข้อมูลข่าวสารด้านเศรษฐกิจ / การเงิน / การบัญชี / การจัดทำงบประมาณ / การจัดเก็บภาษี-การลดภาษี อันดับที่ 3 คือ ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง เช่น เสถียรภาพรัฐบาล นโยบายต่างประเทศ

ส่วนข้อมูลด้านการปรับปรุงคุณภาพ (ISO 9000, 9001, 9002, 9003, 9004, 1400, TQM) กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยในการเปิดรับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ SMEs ที่มีต่อข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมโดยรวมอยู่ในระดับบวก และความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ (ตารางที่ 20) ข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอมีความทันสมัย / ทันเหตุการณ์ / สถานการณ์โลก และข้อมูลข่าวสารทำให้เกิดแนวทาง / ความคิดใหม่ในการบริหารธุรกิจได้มากยิ่งขึ้น อันดับรองลงมา คือ ข้อมูลข่าวสารเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ SMEs สามารถนำไปปรับใช้กับกิจการได้จริง อันดับที่ 3 คือ เนื้อหาข่าวสารที่เปิดรับทำให้ได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น และรูปภาพประกอบมีความเหมาะสมดีอยู่แล้ว

ส่วนที่ 4 การใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการ SMEs

กลุ่มตัวอย่างนำข่าวสารที่ได้จากการเปิดรับไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด คือ ใช้เพื่อปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพสังคม / เศรษฐกิจ / การเมือง อันดับรองลงมา คือ ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการตลาด / การขาย / การส่งออกสินค้า และบริการของกิจการ อันดับสาม คือ ใช้เป็นแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือได้โดยสามารถนำไปอ้างอิงในเชิงธุรกิจได้

ส่วนที่ 5

5.1 ระดับความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการ SMEs

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

โดยระดับความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ข้อมูลข่าวสารด้านการบริหาร / การจัดการธุรกิจ อันดับรองลงมา คือ ข้อมูลเบื้องต้นต่างๆ ไปเกี่ยวกับ SMEs เช่น แนะนำการเป็นผู้ประกอบการ SMEs / รายชื่อหน่วยงานรัฐบาลและเอกชนที่ให้ความช่วยเหลือ-บริการแหล่งข้อมูลข่าวสาร อันดับที่ 3 คือ ข้อมูลข่าวสารด้านเศรษฐกิจ / การเงิน / การจัดการ / การบัญชี / การจัดทำงบประมาณ / การจัดเก็บภาษี-การลดภาษี

5.2 ระดับความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการ SMEs

5.2.1 ระดับความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชน พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ วิทยุ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ ตามลำดับ

5.2.2 ระดับความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อบุคคล พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยรวมมีระดับความพึงพอใจปานกลาง

5.2.3 ระดับความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อเฉพาะกิจ พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ แผ่นพับ โบรชัวร์ ไปสเตอร์ และแผ่นปลิว ส่วนภาพนิ่งกับสไลด์กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.2.4 ระดับความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ www.dip.go.th และ www.smethai.com ส่วนวิดีโอเทปทางวิชาการ / การประชุมสัมมนาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการ SMEs มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

2. ผลการทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing)

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมต่างกัน

1.1 การเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า อายุ การศึกษา ขนาดกิจการ ลักษณะกิจการ ประเภทกิจการของผู้ประกอบการ SMEs มีการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์จากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

ส่วนเพศ ตำแหน่ง ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ มีการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

เพศ

ผู้ประกอบการ SMEs ทั้งเพศชายและเพศหญิง เปิดรับข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ทุกประเภทในระดับปานกลาง และการเปิดรับข่าวสารของทั้งเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

อายุ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุต่างกัน เปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์แตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจน้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุระหว่าง 50-59 ปี

อีกทั้งผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี 30-39 ปี และ 40-49 ปี มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์น้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป

การศึกษา

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับต่างกัน เปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์แตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. หรือเทียบเท่า และการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนน้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก อีกทั้งผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนน้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท

และผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลน้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก

อีกทั้งผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า / ปวส. / ปวท. และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจน้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาเอก

รวมทั้งผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า / ปวส. / ปวท. และปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามีการเปิดรับข่าวสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์น้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก

ซึ่งผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า / ปวส. / ปวท. และปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามีการเปิดรับข่าวสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์น้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทด้วยเช่นกัน

ตำแหน่ง

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีตำแหน่งต่างกันมีการเปิดรับข่าวสาร จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ขนาดกิจการ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการ ขนาดกลางไม่เกิน 200 ล้านบาท ขนาดกลางไม่เกิน 100 ล้านบาท และขนาดย่อมไม่เกิน 50 ล้านบาท มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจมากกว่ากิจการที่มีขนาดย่อมไม่เกิน 30 ล้านบาท

และผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการขนาดกลางไม่เกิน 100 ล้านบาท และขนาดกลาง ไม่เกิน 60 ล้านบาท มีการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์มากกว่าผู้ประกอบการที่มีขนาดกิจการ ขนาดย่อมไม่เกิน 30 ล้านบาท

ระยะเวลา

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ส่วนผู้ประกอบการ SMEs ที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการ 6-10 ปี มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจน้อยกว่า ระยะเวลาในการดำเนินกิจการมากกว่า 10 ปีขึ้นไป

ลักษณะของกิจการ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะของกิจการต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่ออิเล็กทรอนิกส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยลักษณะกิจการผลิตมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมากกว่าลักษณะกิจการขายปลีก จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

โดยลักษณะกิจการผลิตมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลมากกว่าลักษณะกิจการขายปลีก

และลักษณะกิจการผลิตมีค่าเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์มากกว่ากิจการขายปลีก

ส่วนผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะของกิจการต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ประเภทกิจการ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประเภทกิจการต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และสื่อบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

โดยอุตสาหกรรมการผลิตมีค่าเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลมากกว่าธุรกิจ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประเภทกิจการต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

1.2 ความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผู้ประกอบการที่มีอายุ การศึกษา ตำแหน่ง ขนาดกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ลักษณะกิจการ ประเภทกิจการของผู้ประกอบการ SMEs มีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

ส่วนเพศมีความถี่ในการในการเปิดรับข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

เพศ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีเพศต่างกันมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

อายุ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุต่างกันมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี มีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารน้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุระหว่าง 50-59 ปี

การศึกษา : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับต่างกันมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับตั้งแต่ มัธยมศึกษาตอนปลายถึงระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารน้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารน้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทด้วยเช่นกัน

ตำแหน่ง : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีตำแหน่งต่างกันมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารระดับสูงจะมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าของกิจการ

ขนาดกิจการ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการต่างกันมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

โดยขนาดกิจการขนาดกลาง ไม่เกิน 200 ล้านบาท ขนาดกลาง ไม่เกิน 100 ล้านบาท และขนาดกลาง ไม่เกิน 60 ล้านบาทมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารมากกว่า ขนาดย่อย ไม่เกิน 30 ล้านบาท

ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่ระยะเวลาในการดำเนินกิจการต่างกันมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

โดยระยะเวลาในการดำเนินกิจการ 3-5 ปี และ 6-10 ปี มีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารน้อยกว่า ระยะเวลาในการดำเนินกิจการมากกว่า 10 ปีขึ้นไป

ลักษณะของกิจการ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะกิจการต่างกันมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

โดยลักษณะกิจการผลิตมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารมากกว่าลักษณะกิจการบริการ

ประเภทกิจการ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประเภทกิจการต่างกันมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

โดยประเภทกิจการอุตสาหกรรมการผลิตมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารมากกว่าประเภทกิจการธุรกิจ

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันมีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผู้ประกอบการที่มีการศึกษา ลักษณะกิจการ ประเภทกิจการของผู้ประกอบการ SMEs มีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

ส่วนเพศ อายุ ตำแหน่ง ขนาดกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินกิจการมีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

เพศ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

อายุ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

การศึกษา : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับต่างกันมีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. หรือเทียบเท่า และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารน้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. หรือเทียบเท่ามีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารน้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกด้วยเช่นกัน

ตำแหน่ง : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ขนาดกิจการ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการต่างกันมีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการต่างกันมีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ลักษณะกิจการ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะกิจการต่างกันมีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะกิจการผลิตมีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะกิจการบริการ และกิจการขายส่ง

ประเภทกิจการ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประเภทกิจการต่างกันมีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประเภทกิจการผลิตมีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประเภทกิจการธุรกิจ

สมมติฐานข้อที่ 3 ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า อายุ การศึกษา ตำแหน่ง ขนาดกิจการ ลักษณะกิจการ ของผู้ประกอบการ SMEs มีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

ส่วนเพศ ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ประเภทกิจการมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

เพศ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีเพศต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

อายุ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปปีมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุ 20-29 ปี

การศึกษา : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก มีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. หรือเทียบเท่า อนุปริญญาหรือเทียบเท่า / ปวส. / ปวท. และปริญญาตรี

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. หรือเทียบเท่า และปริญญาตรีด้วยเช่นกัน

ตำแหน่ง : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีตำแหน่งต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีตำแหน่งหุ้นส่วนกิจการ

ขนาดกิจการ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการ ขนาดย่อมไม่เกิน 30 ล้านบาทมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารน้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการ ขนาดกลางไม่เกิน 200 ล้านบาท และขนาดกลางไม่เกิน 100 ล้านบาท

ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

ลักษณะกิจการ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะกิจการต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะกิจการ การผลิตมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะกิจการขายปลีก

ประเภทกิจการ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประเภทกิจการต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

สมมติฐานข้อที่ 4 ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันมีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมต่างกัน

4.1 ความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทต่างๆ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุ การศึกษา ต่างกันมีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

ส่วนเพศ ตำแหน่ง ขนาดกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินกิจการของผู้ประกอบการที่ต่างกันมีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

เพศ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

อายุ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

โดยอายุมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน

และผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุ 50-59 ปี มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อเฉพาะกิจมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุ 30-39 ปี

ส่วนผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อบุคคล สื่ออิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

การศึกษา

สื่อมวลชน : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชนมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. หรือเทียบเท่า อนุปริญญา หรือเทียบเท่า ปริญญาตรี และปริญญาโท

และผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทมีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อบุคคลมากกว่า ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

อีกทั้งผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อเฉพาะกิจและสื่ออิเล็กทรอนิกส์มากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. หรือเทียบเท่า อนุปริญญาหรือเทียบเท่า และปริญญาตรี

ตำแหน่ง

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

ขนาดกิจการ

สื่อมวลชนและสื่อบุคคล : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อสื่อมวลชน และสื่อบุคคลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

สื่อเฉพาะกิจและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อสื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

ลักษณะของกิจการ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะของกิจการต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

ประเภทกิจการ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประเภทกิจการต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

4.2 ระดับความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า อายุ การศึกษา ขนาดกิจการ ลักษณะกิจการ ประเภทกิจการของผู้ประกอบการ SMEs มีระดับความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

ส่วนเพศ ตำแหน่ง ระยะเวลาในการดำเนินกิจการมีระดับความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

เพศ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสาร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

อายุ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุ 50-59 ปี มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุ 30-39 ปี

การศึกษา : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. หรือเทียบเท่า อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ปริญญาตรี

ตำแหน่ง : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสาร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

ขนาดกิจการ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการ ขนาดกลาง ไม่เกิน 60 ล้านบาท มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการ ขนาดย่อม ไม่เกิน 30 ล้านบาท

ระยะเวลา : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีระยะเวลาต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสาร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

ลักษณะกิจการ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะกิจการต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะกิจการ การผลิต มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะกิจการ ขายปลีก

ประเภทกิจการ : ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประเภทกิจการต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประเภทกิจการ อุตสาหกรรมการผลิต มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประเภทกิจการ ธุรกิจ

สมมติฐานข้อที่ 5 การเปิดรับข่าวสารกับการใช้ประโยชน์ข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์กัน

จากการทดสอบสมมติฐานด้วยการหาค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปร พบว่ามีค่าสหสัมพันธ์ = 0.5107 และค่า $p = .0.000$ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งค่า 0.5107 หมายความว่า การเปิดรับข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลางค่อนข้างมาก ซึ่งหากมีการเปิดรับข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมากก็จะมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมากตามไปด้วย

อภิปรายผล

งานวิจัยสามารถอธิบายผลตามสมมติฐานต่างๆ ได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารจากสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมต่างกัน

1.1 ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อการประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน

เพศ

เพศต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารโดยรวมจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้พบว่าผู้ประกอบการ SMEs ส่วนใหญ่มีระดับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ทุกประเภทอยู่ในระดับปานกลาง จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการ SMEs ทั้งเพศชายและเพศหญิงให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมพอๆกัน โดยที่ทุกคนมีโอกาสในการรับข่าวสารจากสื่อเท่าๆ กัน และปริมาณของการส่งข้อมูลข่าวสารอาจมีมากหรือน้อยทุกคนก็ได้รับเท่าๆ กัน ซึ่งผู้หญิงและผู้ชายให้ความสนใจเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจของตนเท่าเทียมกัน

และสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยะนุช เกตกะโกมล (2540) ที่ศึกษาลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ภายในพบว่าตัวแปรเพศนั้น ไม่พบว่ามี ความแตกต่างในการเปิดรับข่าวสารโดยทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ซึ่งตรงกันข้ามกับผลงานวิจัยของ Greenberg และ Kumata (อ้างในยุบล เบ็ญจ รงค์กิจ, 2534 : 69) ที่ว่าเพศหญิงและเพศชายมีการเปิดรับสื่อมวลชนแตกต่างกัน โดยเพศหญิงใช้ เวลาในการดูโทรทัศน์ และฟังวิทยุมากกว่าเพศชาย โดยนิยมดูรายการละคร ในขณะที่เพศชาย นิยมอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่า และหากดูโทรทัศน์เพศชายมักนิยมดูรายการข่าวกีฬา

อายุ

อายุต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่อ อิเล็กทรอนิกส์แตกต่างกัน (จากตารางที่ 44-47) จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

จากการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี มีการเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจน้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุระหว่าง 50-59 ปี และผู้ ประกอบการ SMEs ที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี 30-39 ปี และ 40-49 ปี มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อ มวลชน สื่อบุคคล และสื่ออิเล็กทรอนิกส์น้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป

ในที่นี้ผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 50 ปีลงไปอาจเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับธุรกิจ SMEs น้อย กว่าผู้ประกอบการที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไปแต่อาจสนใจเปิดรับข่าวสารประเภทอื่นๆ มากกว่า

สอดคล้องกับการวิจัยของ Schrammm และ Roberts (อ้างใน ปรมะ สตะเวทิน, 2540) ที่กล่าวว่า คนที่มีอายุมากมักจะใช้สื่อมวลชนเพื่อแสวงหาข่าวสารหนักๆ มากกว่าเพื่อ ความบันเทิง คนที่มีอายุมากมักจะอ่านข่าวการบ้านการเมือง หรือบทบรรณาธิการมากกว่าอ่าน เรื่องตลกหรือเรื่องกีฬา

สอดคล้องกับงานวิจัยของพีระนันท์ บุรณะโสภณ (2537) ที่ศึกษาพฤติกรรมการ เปิดรับสาร ความรู้ ความคิดเห็น และการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันจะมีความแตกต่างในการเปิดรับ สารจากทั้งสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ

และสอดคล้องกับงานวิจัยของก่อเกียรติ วิริยะกิจพัฒนา (2538) ศึกษาการเปิด รับข่าวสารการค้าระหว่างประเทศของผู้ส่งออกที่เป็นสมาชิกวารสารปริทรรศน์กรมการค้าต่าง ประเทศพบว่าผู้ที่มีอายุมากกว่าจะมีการเปิดรับข่าวสารจากวารสารปริทรรศน์กรมการค้าต่าง ประเทศ มากกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า

และสอดคล้องกับงานวิจัยของร้อยตำรวจเอกหญิง ชลดา ทองสุกนอก (2540) ที่ศึกษาการเปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะ ทักษะ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานของเจ้าของอาคารและโรงงานควบคุม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีความแตกต่างกันในเรื่องเปิดรับสื่อ เรื่องการอนุรักษ์พลังงานจากสื่อโทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของศศิวิมล ตามไท (2542) ที่ศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ความคิดเห็น และพฤติกรรมกรบิโภคข้าวกล้องของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับข้าวกล้องจากสื่อวิทยุต่างกัน

การศึกษา

พบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์แตกต่างกันจึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

จากการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. หรือเทียบเท่า และการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนน้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก อีกทั้งผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนน้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท

ส่วนผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนน้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก

สอดคล้องกับแนวคิดของ Burgoon (อ้างในปรมะ สตะเวทิน, 2540 : 117) ที่กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้วคนที่มีการศึกษาสูงมักจะใช้สื่อมวลชนมากกว่าคนที่มีการศึกษาต่ำ

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิศารัตน์ จันทร์ประภา (2540) ที่ศึกษาการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการประกันสังคม มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ข่าวสาร พบว่า สื่อบุคคล : ผู้ประกันตนที่มีการศึกษาระดับต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสมาชิกในครอบครัว เพื่อนร่วมงาน ฝ่ายบุคคล/นายจ้าง เจ้าหน้าที่ประกันสังคมและเจ้าหน้าที่ในสถานพยาบาลแตกต่างกัน

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างกัน โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า / ปวส. / ปวท. และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ

และสื่ออิเล็กทรอนิกส์น้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาเอก

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิศารัตน์ จันทระประภา (2540) ที่ศึกษาการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการประกันสังคม มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ข่าวสาร พบว่า การศึกษาต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อเฉพาะกิจ ผู้ประกันตนที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ ทางด้านสโปตโฆษณาทางโทรทัศน์ สโปตโฆษณาทางวิทยุ หน่วยประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ เสี่ยงตามสาย วิดีทัศน์สำนักงาน ระบบตอบรับอัตโนมัติ ข่าวจากหนังสือพิมพ์ แผ่นพับ และโปสเตอร์ แตกต่างกัน

และสอดคล้องกับงานวิจัยของร้อยตำรวจเอกหญิง ชลดา ทองสุกนอก (2540) ที่ศึกษาการเปิดรับสื่อ ความรู้ ทศนคติ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานของเจ้าของอาคารและโรงงานควบคุม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับต่างกัน มีการเปิดรับสื่อเรื่องการอนุรักษ์พลังงาน จากนิตยสาร อินเทอร์เน็ต และสื่อบุคคลในวงการธุรกิจ แตกต่างกัน

ตำแหน่ง

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ไม่แตกต่างกัน

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีตำแหน่งเจ้าของกิจการ หุ้นส่วนกิจการ ผู้บริหารระดับสูงมีการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อการประชาสัมพันธ์โดยรวมในระดับปานกลาง เพราะโดยตำแหน่งและลักษณะของการบริหารกิจการมีการเปิดรับข่าวสารจากภายนอกได้มากเท่าๆ กันทุกตำแหน่งเพราะอยู่ในตำแหน่งการบริหารระดับสูง (Top Management) ที่ต้องรับผิดชอบดูแลกิจการ จึงทำให้ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีตำแหน่งเจ้าของกิจการ หุ้นส่วนกิจการ ผู้บริหารระดับสูง มีลักษณะเป็น Cosmopoliteness ที่ต้องเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆ เพื่อนำมาปรับใช้กับกิจการ และเป็นการปรับตัวอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน และสอดคล้องกับกรอบอ้างอิง (Frame of Reference)

ซึ่งเป็นไปตามที่ Berelson และ Steiner ได้กล่าวไว้ว่าคนเรามีแนวโน้มที่จะดูและฟังข้อมูลข่าวสารที่สอดคล้องกับกรอบอ้างอิง (Frame of Reference) ทางความคิดด้วยเหตุนี้ผู้ประกอบการที่มีตำแหน่งงานสูงจึงมีแนวโน้มที่จะเปิดรับข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมาก

สอดคล้องกับแนวคิดของ Charles K. Atkin (อ้างในพรณพิมล ก้านนก, 2523) กล่าวคือบุคคลจะเลือกเปิดรับข่าวสารจากสื่อและแหล่งสารต่างๆ ตามความสนใจ และความต้องการเพื่อนำมาใช้แก้ไขปัญหาหรือสนองความต้องการของตน

สอดคล้องกับงานวิจัยของร้อยตำรวจเอกหญิง ชลดา ทองสุกนอก (2540) ที่ศึกษาการเปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะคนดี ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานของเจ้าของอาคารและโรงงานควบคุม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งต่างกันมีความแตกต่างในเรื่องการเปิดรับสื่อเรื่องการอนุรักษ์พลังงาน จากสื่อวิทยุ และอินเทอร์เน็ตรวมทั้งสื่อบุคคลในวงการธุรกิจ ผู้สัมมนาและผู้เข้าร่วมสัมมนา ญาติและบุคคลในครอบครัว

ขนาดกิจการ

พบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์แตกต่างกัน (ตารางที่ 60-62)

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการ ขนาดกลางไม่เกิน 200 ล้านบาท ขนาดกลางไม่เกิน 100 ล้านบาท และขนาดย่อมไม่เกิน 50 ล้านบาท มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจมากกว่ากิจการที่มีขนาดย่อมไม่เกิน 30 ล้านบาท

ส่วนผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการ ขนาดกลางไม่เกิน 100 ล้านบาท และขนาดกลางไม่เกิน 60 ล้านบาท มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์มากกว่าขนาดกิจการขนาดย่อมไม่เกิน 30 ล้านบาท

อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการ ขนาดกลางมีอัตราความเสี่ยงทั้งทางด้านเงินลงทุน การบริหารกิจการ / ธุรกิจมากกว่าขนาดกิจการขนาดย่อม จึงทำให้จำเป็นต้องสนใจเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆ ประเภทที่ทางกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้เผยแพร่เพื่อนำข้อมูลที่สามารถจะมาปรับใช้กับกิจการของตนเองให้ได้มากที่สุด

ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ พบว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการในการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 65-67)

โดยระยะเวลาในการดำเนินกิจการไม่ว่าจะดำเนินกิจการน้อยกว่า 3 ปี จนถึงมากกว่า 10 ปีขึ้นไปไม่มีผลต่อการเปิดรับสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ นั่นคือระยะเวลาในการดำเนินกิจการจะมากหรือน้อยนั้น ผู้ประกอบการ SMEs จำเป็นต้องเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อต่างๆ เป็นประจำเพื่อนำข้อมูลมาประยุกต์ใช้กับกิจการของตนเอง

ส่วนผู้ประกอบการ SMEs ที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน (ตารางที่ 68) โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีระยะเวลาใน

การดำเนินกิจการ 6-10 ปี มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจน้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการมากกว่า 10 ปีขึ้นไป

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Charles K. Atkin (อ้างในพรพนพิมล ก้านนก, 2523) ว่าในการเปิดรับข่าวสาร ผู้รับสารจะมีกระบวนการเลือกสรรข่าวที่แตกต่างกันไปตามประสบการณ์ ความเชื่อ ความคิดเห็น กล่าวคือ บุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อ (Selective Exposure) และข่าวสารจากแหล่งสารต่างๆ ตามความสนใจ ความต้องการเพื่อนำมาใช้แก้ไขปัญหาหรือสนองความต้องการของตนเอง และแตกต่างกันไปตามขอบเขตแห่งประสบการณ์ (Filed of Experience)

ลักษณะของกิจการ

พบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะของกิจการในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แตกต่างกัน

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะของกิจการ การผลิตมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่ออิเล็กทรอนิกส์มากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะของกิจการ ธุรกิจ

อาจเป็นเพราะลักษณะกิจการผลิตมีการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์มากกว่าที่จะให้รัฐบาลโดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมในการปรับปรุงประสิทธิภาพด้านการผลิต การบริหารและการจัดการ สนับสนุนด้านเงินทุน และการจัดจำหน่ายและการตลาด ซึ่งโครงการส่วนใหญ่ที่ทางกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้จัดทำขึ้นนั้นเพื่อต้องการยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถเท่าเทียมกันเพื่อให้เกิดการแข่งขัน และสามารถส่งออกสินค้าไปสู่ต่างประเทศได้ จึงได้มีการจัดทำโครงการต่างๆ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมการผลิตอย่างต่อเนื่อง

ส่วนผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะของกิจการในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้พบว่าผู้ประกอบการ SMEs ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ แผ่นพับ โบรชัวร์ ไปสเตอร์ แผ่นปลิว ภาพนิ่ง และสไลด์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดการที่ผู้รับสารมีคุณลักษณะคล้ายคลึงกัน คือผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะกิจการเหมือนกัน เช่น ลักษณะกิจการผลิตต่างสนใจเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านการผลิตจากสื่อเฉพาะกิจเช่นเดียวกัน

ประเภทกิจการ

ประเภทกิจการ พบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประเภทกิจการต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อมวลชน และสื่อบุคคลแตกต่างกัน โดยอุตสาหกรรมการผลิตมีค่าเฉลี่ยในการ

เปิดรับมากกว่ากิจการธุรกิจ นั่นคือผู้ประกอบการ SMEs มีประเภทกิจการที่ต่างกันไม่ได้ทำให้มีการเปิดรับสื่อแตกต่างกัน

ดังที่ Charles K. Atkin (1973) กล่าวว่า บุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อ (Selective Exposure) และข่าวสารจากแหล่งสารต่างๆ ตามความสนใจ และความต้องการเพื่อนำมาใช้แก้ไขปัญหาหรือสนองความต้องการของตน รวมทั้ง Merton, Write and Wables (อ้างใน ยุบล เบญจรงค์กิจ, 2534) ที่กล่าวว่า ผู้รับสารจะเลือกรับข่าวสารจากสื่อเป็นไปตามบทบาทและสถานภาพในสังคมของผู้รับสาร

ส่วนผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประเภทกิจการต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน

กล่าวได้ว่า การเปิดข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของกิจการที่ต่างกัน เพราะสื่อทั้ง 2 ชนิดยังไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ดีพอ โดยเฉพาะสื่อเฉพาะกิจนั้นผู้ประกอบการ SMEs จะได้รับก็ต่อเมื่อเข้าร่วมกิจกรรม โครงการ นิทรรศการ การแสดงผลงานของผู้ประกอบการ SMEs ประเภทต่างๆ ที่ทางกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้จัดทำขึ้นมีไม่บ่อยนัก และไม่ได้เป็นกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ประกอบการการผลิต หรือธุรกิจเข้ามาร่วมงานนั้นๆ ซึ่งอาจเน้นเฉพาะกลุ่มประเภทกิจการเฉพาะกลุ่มทำให้มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อเฉพาะกิจน้อยกว่าสื่อประเภทอื่นๆ

สอดคล้องกับงานวิจัยของร้อยตำรวจเอกหญิง ชลดา ทองสุกนอก (2540) ที่ศึกษาการเปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะ ทักษะ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานของเจ้าของอาคารและโรงงานควบคุม พบว่า กลุ่มที่เป็นอาคารและโรงงานควบคุม มีความแตกต่างกันในเรื่องการเปิดรับสื่อเรื่องการอนุรักษ์พลังงาน จากอินเทอร์เน็ต

1.2 ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันมีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมต่างกัน

เพศ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีเพศต่างกันมีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน นั่นอาจเป็นเพราะไม่ว่าผู้ประกอบการ SMEs จะเป็นเพศหญิงหรือเพศชายต่างมีหน้าที่รับผิดชอบกิจการอยู่ในระดับเจ้าของกิจการ (Enterpreneur) หุ้นส่วนกิจการ (Partnership) และผู้บริหาร (Executive Director) กิจการต่างมีโอกาสที่จะเปิดรับข่าวสารปริมาณของข่าวสารและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้เผยแพร่ เพื่อนำมา

ประยุกต์ใช้กับกิจการของตนเองและเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ (Economics) และสภาพแวดล้อมภายใน-ภายนอก (External & Internal Environment) ในปัจจุบัน

สอดคล้องกับงานวิจัยของปิยนุช เกตุกะโกมล ที่ศึกษา การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในสื่อประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรขนาดใหญ่ พบว่า ตัวแปรเกี่ยวกับเพศนั้น ไม่พบว่ามี ความแตกต่างในการเปิดรับข่าวสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อายุ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

พบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี มีการเปิดรับข่าวสารน้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุระหว่าง 50-59 ปี

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาภรณ์ จุตระกูล (2536) ที่ทำการศึกษากิจกรรมการเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ความคิดเห็น และการมีส่วนร่วมในการทิ้งขยะแยกประเภทเพื่อการหมุนเวียนกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ (Recycle) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า บุคคลที่มีอายุต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารแตกต่างกัน

และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิวิมล ตามไท (2542) ที่ทำการศึกษากิจกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ความคิดเห็น และพฤติกรรมการบริโภคข่าวลือของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับข่าวลือจากสื่อวิทยุแตกต่างกัน

การศึกษา

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

พบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนปลายถึงระดับปริญญาโท มีการเปิดรับข่าวสารน้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Steiner (อ้างใน ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2534 : 68) ที่กล่าวว่ายิ่งคนมีการศึกษาสูงเท่าไรความสนใจในข่าวสาร และที่มีเนื้อหาข่าวสารหนักก็ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น

ตำแหน่ง

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีตำแหน่งต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

พบว่า โดยตำแหน่งและลักษณะของงานที่เป็นเจ้าของกิจการ หัวหน้ากิจการ และผู้บริหารระดับสูงจะต้องเป็นผู้ที่ไม่อยู่กับที่ และต้องออกไปทำการเจรจาทางธุรกิจ / การค้า หรือทำกิจกรรมมากกว่าตำแหน่งอื่นๆ ทำให้มีลักษณะเปิดรับข่าวสารจากภายนอกได้มากกว่าตำแหน่งงานอื่นๆ และยังมีลักษณะเป็น Cosmopolitan ที่เปิดรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่างๆ และจากการเปิดรับข่าวสารภายนอกบ่อยๆ จึงทำให้ต้องมีการปรับตัวเองให้เข้ากับสถานการณ์ เศรษฐกิจและสังคมอยู่ตลอดเวลา เพื่อการบริหาร (Management) การสั่งการ (Commanding) การควบคุมงาน (Controlling) การกำหนดกลยุทธ์ (Strategies) ตามหลักพื้นฐานในการบริหารทั่วๆ ไป (General Management) 4' M ได้แก่ Man Money Material Management (อ้างในเอกสารการสอน สุวัฒน์ วรงค์พันธ์, 2542) ที่ดีที่สุดมาใช้กับสถานประกอบการ SMEs ของตนเอง

ขนาดกิจการ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

พบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการขนาดกลางทุกประเภทจะมีการเปิดรับข่าวสารมากกว่ากิจการขนาดย่อม ทั้งนี้เนื่องจากกิจการขนาดใหญ่มีอัตราความเสี่ยงทางธุรกิจ (Risk) ต่อการบริหารงานสูงกว่ากิจการขนาดย่อมอาจเป็นเพราะปัจจัยทางด้านเงินทุนที่นำมาลงในกิจการมีมากกว่าทำให้ผู้ประกอบการที่มีขนาดการลงทุนขนาดกลางทุกประเภทต้องเปิดรับข้อมูลต่างๆ ที่มีความหลากหลายด้านที่สามารถครอบคลุมอีกทั้งเพื่อนำมาปรับใช้กับกิจการให้ได้มากที่สุด

ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมต่างกัน

พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ 3-5 ปี และ 6-10 ปี มีการเปิดรับข่าวสารน้อยกว่า ระยะเวลาในการดำเนินกิจการมากกว่า 10 ปีขึ้นไป อาจกล่าวได้ว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการมากกว่าเพราะอาศัยประสบการณ์ ความชำนาญ ในการดำเนินธุรกิจซึ่งชิงความได้เปรียบกับคู่แข่งทางการค้าในการพยายามแสวงหาข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่กิจการมาเป็นกลยุทธ์ในการบริหารงานในทุกๆ ด้าน เพราะสมัยปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์

(Globalization) ผู้ประกอบการและสถานประกอบการ SMEs จะต้องเปิดรับข่าวสาร และเทคโนโลยีต่างๆ ที่นับวันการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

ลักษณะกิจการ และประเภทกิจการ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะกิจการ และประเภทกิจการต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

พบว่า ลักษณะกิจการและประเภทกิจการผลิตจะมีการเปิดรับข่าวสารมากกว่ากิจการธุรกิจ ทั้งนี้เนื่องจาก กิจการผลิตจะต้องอาศัยข้อมูลข่าวสารหลายๆ ด้านทั้งการผลิต การตลาด การขาย การบริหาร การจัดการ การนำเข้า-ส่งออก เป็นต้น มาใช้มากกว่ากิจการธุรกิจที่อาจจะเป็นการซื้อ-ขายแลกเปลี่ยนสินค้าเพียงอย่างเดียว ไม่ต้องมีการลงทุนทางด้านเครื่องจักร หรือวัตถุดิบทำให้กิจการผลิตมีอัตราความเสี่ยงในการดำเนินงานมากกว่าจึงต้องพยายามเปิดรับข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อขอการสนับสนุน คำปรึกษาแนะนำ การตลาด และอื่นๆ มากกว่ากิจการธุรกิจ

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันมีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมต่างกัน

เพศ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วจะพบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็นทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารในระดับใกล้เคียงกันมาก

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพร เชิดวงศ์สุข (2539) เรื่องพฤติกรรมการรับข่าวสารเรื่องยาฆ่าของครูและโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาฆ่า

และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารีภักดิ์ เงินบำรุง (2541) เรื่อง ความคิดเห็นและการยอมรับของวัยรุ่นต่อการเสนอข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดผ่านนักร้อง-นักแสดง ที่พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการเปิดรับข่าวสารด้านการป้องกันยาเสพติดที่นำเสนอผ่านนักร้อง-นักแสดง

อายุ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

สอดคล้องกับงานวิจัยของช่อแก้ว ประสงค์สม (2542) เรื่องการเปิดรับสารความรู้ ความคิดเห็น และการมีส่วนร่วมในโครงการโรงเรียนสีขาวของครูและอาจารย์ระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูและอาจารย์ที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการโรงเรียนสีขาวไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของ ศศิวิมล ตามไท (2542) ศึกษา การเปิดรับข่าวสารความรู้ ความคิดเห็น และพฤติกรรมการบริโภคข่าวลือของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริโภคข่าวลือไม่แตกต่างกัน

การศึกษา

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับต่างกันมีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. หรือเทียบเท่า และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารในทางลบมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท

และผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. หรือเทียบเท่ามีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารในทางลบมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกด้วยเช่นกัน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิวิมล ตามไท (2542) ศึกษา การเปิดรับข่าวสารความรู้ ความคิดเห็น และพฤติกรรมการบริโภคข่าวลือของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริโภคข่าวลือแตกต่างกัน โดยกลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริโภคข่าวลือดีกว่ากลุ่มอื่นๆ

ตำแหน่ง

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

นั่นเป็นเพราะ ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีตำแหน่งอยู่ในระดับบริหารต้องเปิดรับข่าวสาร และมีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารมากกว่าพนักงานในระดับอื่นๆ เพื่อนำความรู้ที่เปิดรับมาปรับใช้กับกิจการ จึงมีความคิดเห็นที่ดีต่อข้อมูลข่าวสารมากกว่าตำแหน่งอื่นๆ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ช่อแก้ว ประสงค์สม (2542) เรื่องการเปิดรับสารความรู้ ความคิดเห็น และการมีส่วนร่วมในโครงการโรงเรียนสีขาวของครูและอาจารย์ระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูและอาจารย์ที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการโรงเรียนสีขาวไม่แตกต่างกัน

ขนาดกิจการ และระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการและระยะเวลาในการดำเนินกิจการต่างกัน มีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

ซึ่งขนาดกิจการและระยะเวลาในการดำเนินกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสาร

สอดคล้องกับงานวิจัยของสมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์ (2538) ที่ศึกษา การเปิดรับข่าวสาร และทัศนคติของผู้ผลิตที่มีต่อสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมพบว่าขนาดกิจการ และระยะเวลาในการดำเนินกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อข้อมูลข่าวสารของสมอ.

ลักษณะกิจการ และประเภทกิจการ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะกิจการ และประเภทกิจการต่างกันมีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะกิจการ และประเภทกิจการการผลิตมีความคิดเห็นต่อข้อมูลข่าวสารในเชิงบวกมากกว่าผู้ประกอบการ SME ที่มีลักษณะกิจการและประเภทกิจการ การบริการ และกิจการขายส่ง

ซึ่งทัศนคติในเชิงบวก เป็นทัศนคติที่ชักนำให้ผู้ประกอบการ SMEs แสดงออก มีความรู้สึก ความคิดเห็นหรืออารมณ์ที่มาจากสภาพจิตใจได้ตอบในด้านดีต่อผู้อื่น หรือเรื่องราวใด เรื่องราวหนึ่ง รวมทั้งการดำเนินกิจการและอื่นๆ

สมมติฐานข้อที่ 3 ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันมีการใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมต่างกัน

เพศ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีเพศต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะนุช เกตตะโกมล (2540) ศึกษา การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ ในสื่อประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรขนาดใหญ่ พบว่า พนักงานที่มีเพศต่างกัน มีการใช้ประโยชน์ข่าวสารโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่พนักงานที่เป็นเพศหญิงมีการใช้ประโยชน์ข่าวสารเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับสินค้า / บริการมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้เป็นเพราะพนักงานชายและพนักงานด้านบริการเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิซดา เตรียมชัยศรี (2542) ศึกษา การเปิดรับข่าวสาร ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์ในการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของพนักงานธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) พบว่าผู้ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันไม่มีความแตกต่างในการใช้ประโยชน์จากข่าวสารที่ได้รับผ่านระบบเครือข่าย

อายุ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุ 20-29 ปี

สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิศารัตน์ จันทระประภา (2540) ศึกษา แผนการประชาสัมพันธ์ของสำนักงานประกันสังคม ความรู้และการใช้ประโยชน์จากข่าวสารการประกันสังคมของผู้ประกันตน ในสถานประกอบการขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ประกันตนที่มีอายุต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการประกันสังคมแตกต่างกัน

การศึกษา

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับต่างกันมีการใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก มีการใช้ประโยชน์ข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. หรือเทียบเท่า อนุปริญญาหรือเทียบเท่า / ปวส. / ปวท. และปริญญาตรี

และผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีการใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. หรือเทียบเท่า และปริญญาตรีด้วยเช่นกัน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิศารัตน์ จันทระประภา (2540) ศึกษา แผนการประชาสัมพันธ์ของสำนักงานประกันสังคม ความรู้และการใช้ประโยชน์จากข่าวสารการประกันสังคมของผู้ประกันตน ในสถานประกอบการขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ประกันตนที่มีการศึกษาต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการประกันสังคมแตกต่างกัน โดยผู้ประกันตนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารมากที่สุด

ตำแหน่ง

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีตำแหน่งต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

โดยผู้ประกอบการที่มีตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีตำแหน่งหุ้นส่วนกิจการ

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหุ้นส่วนกิจการไม่ได้เป็นผู้ดูแลกิจการด้วยตนเอง เป็นเพียงแต่ผู้ถือหุ้นจึงไม่ได้สนใจเปิดรับข้อมูลข่าวสารต่างๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์กับกิจการที่ตนเองถือหุ้นอยู่ แต่ผู้บริหารระดับสูงอาจไม่ใช่เจ้าของกิจการเป็นเพียงพนักงานจึงต้องแสดงความสามารถในการบริหารงานมากกว่าหุ้นส่วนกิจการในการเปิดรับข่าวสารต่างๆ ที่เป็นประโยชน์แก่กิจการที่ตนเองบริหารงานอยู่เพื่อแสดงถึงศักยภาพในการบริหารของตัวผู้บริหารระดับสูงเอง

สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิศารัตน์ จันทระประภา (2540) ศึกษา แผนการประชาสัมพันธ์ของสำนักงานประกันสังคม ความรู้และการใช้ประโยชน์จากข่าวสารการประกันสังคมของผู้ประกันตน ในสถานประกอบการขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ประกันตนที่มีตำแหน่งต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการประกันสังคมแตกต่างกัน โดยผู้ประกันตนที่มีตำแหน่งเป็นผู้จัดการหรือผู้บริหาร และอื่นๆ เช่นฝ่ายบุคคลมีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารมากกว่ากลุ่มผู้ประกันตนที่มีตำแหน่งเป็นคนงาน

ขนาดกิจการ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

โดยผู้ประกอบการที่มีขนาดกิจการ ขนาดย่อมไม่เกิน 30 ล้านบาท มีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารน้อยกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการ ขนาดกลางไม่เกิน 200 ล้านบาท และขนาดกลางไม่เกิน 100 ล้านบาท

เนื่องจากอัตราความเสี่ยงของกิจการ ขนาดย่อมไม่เกิน 30 ล้านบาทมีความเสี่ยงในธุรกิจน้อยกว่ากิจการขนาดกลางที่ใช้เงินลงทุนสูงกว่าย่อมต้องมีการเปิดรับข่าวสารมากกว่าเพื่อนำข้อมูลข่าวสารที่ได้เปิดรับมาปรับใช้กับกิจการให้สามารถคงอยู่ได้ท่ามกลางภาวะวิกฤติเศรษฐกิจไทย (Crisis Economics) ในขณะนี้

ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

อาจเป็นเพราะไม่ว่าผู้ประกอบการ SMEs จะดำเนินกิจการน้อยกว่า 3 ปี จนถึงมากกว่า 10 ปีขึ้นไปต่างนำข้อมูลข่าวสารที่ตนเองเปิดรับจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมาใช้ในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินกิจการให้บรรลุเป้าหมายหรือเพื่อความอยู่รอดของกิจการ

ลักษณะกิจการ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะกิจการต่างกันมีการใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะกิจการ การผลิตมีการใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะกิจการขายปลีก

ประเภทกิจการ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประเภทกิจการต่างกันมีการใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประเภทกิจการผลิต และธุรกิจมีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (จากตารางที่ 98) เป็นเพราะประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารมีความครอบคลุมและหลากหลายตรงกับผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประเภทกิจการทั้ง 2 ประเภท

สมมติฐานข้อที่ 4 ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันมีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมต่างกัน

4.1 ความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทต่างๆ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

เพศ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ไม่แตกต่างกัน

การที่ผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อประเภทต่างๆ ไม่แตกต่างกันก็เพราะต้องเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อหาความรู้พื้นฐานมาทำการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ สามารถนำมาใช้กับกิจการของตนเองได้และข้อมูลข่าวสารที่ได้รับสามารถสนองความต้องการใช้ประโยชน์ได้ในระดับหนึ่งจึงมีความพึงพอใจในระดับหนึ่งเหมือนกัน

ซึ่งสอดคล้องกับ Evans (1962) กล่าวว่าความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารว่า คือความพึงพอใจในข่าวสารที่ได้รับ (Information Satisfaction) เพราะข่าวสารต่างๆ ที่ได้รับนั้น ผู้ปฏิบัติงานสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจ และการวางแผนปฏิบัติงานต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้

อายุ

พบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชน และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แตกต่างกัน

โดยอายุมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน และผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุ 50-59 ปี มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อเฉพาะกิจมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุ 30-39 ปี

ส่วนผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกัน

อายุจึงไม่ได้เป็นตัวชี้วัดว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุต่างกันจะมีความพึงพอใจแตกต่างกันไปด้วย ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน อีกทั้งปริมาณการเผยแพร่ข้อมูลจากสื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจอาจมีน้อย จึงไม่ได้ใช้ประโยชน์มากเท่าใดในกลุ่มผู้มีอายุต่างกัน จึงทำให้ผู้ประกอบการ SMEs มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน แม้ว่าจะมีอายุมากหรือน้อยก็ตาม

การศึกษา

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แตกต่างกัน

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจและสื่ออิเล็กทรอนิกส์มากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. หรือเทียบเท่า อนุปริญญา หรือเทียบเท่าปริญญาตรีและปริญญาโท

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Katz (1974) ที่กล่าวว่า การใช้สื่อมวลชน โดยปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งแสดงให้เห็นว่า การเลือกบริโภคสื่อมวลชนนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการหรือแรงจูงใจของผู้รับสารเอง บุคคลแต่ละคนย่อมมีวัตถุประสงค์ มีความตั้งใจซึ่งมีความต้องการในการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนเพื่อสนองความพึงพอใจของตนเองด้วยเหตุผลต่างๆ กัน

และสอดคล้องกับแนวคิดของ Schramm and Roberts eds. (อ้างในประมะ สตะเวทิน, 2540) คนที่มีการศึกษาสูง หรือความรู้ดีจะได้เปรียบอย่างมากเพราะคนเหล่านี้มีความรู้กว้างขวางหลายเรื่อง มีความเข้าใจสารได้ดีแต่มักเป็นคนไม่ค่อยเชื่ออะไรง่ายๆ โดยทั่วไปคนที่มีการศึกษาสูงมักจะใช้สื่อประเภทสิ่งพิมพ์ แต่ในขณะที่คนที่มีการศึกษาดำมักจะใช้สื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ ฯลฯ

รวมทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรัสศรี หาญสมวงศ์ (2533) ได้ศึกษาความแตกต่างระหว่างความคิดเห็น ความคาดหวัง และความพึงพอใจของผู้โดยสารที่มีต่อวิทยุบนรถประจำทางทั่วไปขององค์การขนส่งมวลชนแห่งกรุงเทพฯ คลื่นพิเศษ F.M.SCA พบว่าผู้โดยสารที่มีการศึกษาระดับต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกัน เนื่องจากผู้โดยสารที่มีการศึกษาสูงมีโอกาสเปิดรับสารมากกว่า 1 สื่อ

ตำแหน่ง

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน

อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการ SMEs มีตำแหน่งไม่ว่าในระดับใดคือเป็นเจ้าของกิจการ หัวหน้ากิจการ และผู้บริหารกิจการควรต้องติดตามความเคลื่อนไหวข่าวสาร เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ เพื่อความทันสมัย และผลที่ได้จากการเปิดรับข่าวสารแล้วอาจได้รับความพึงพอใจตามมาด้วยก็เป็นได้

ขนาดกิจการ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล ไม่แตกต่างกัน

ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีกลุ่มสังคม (Social Categories Theory) ของ Defleur (1966) (อ้างใน อุทัยวรรณ โกศลวัฒน์, 2539 : 17) ที่ว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายกัน จะแสดงพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อมวลชนคล้ายคลึงกัน เช่น การเปิดรับสื่อ ความชอบต่อสื่อ และความพึงพอใจต่อสื่อประเภทต่างๆ เป็นต้น

ส่วนผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อเฉพาะกิจและสื่ออิเล็กทรอนิกส์แตกต่างกัน

อาจเป็นเพราะสื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นผู้ประกอบการ SMEs จะเกิดความพึงพอใจได้ก็ต่อเมื่อผู้ประกอบการ SMEs ต้องเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการ/นิทรรศการ/การ

ประชุม/การสัมมนาที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ได้จัดขึ้น ทำให้สื่อเฉพาะกิจและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้ประกอบการ SMEs ได้รับแจก/ชม/ดูภายในงานนั้นได้รับไม่ทั่วถึง

ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ลักษณะของกิจการ และประเภทกิจการ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไม่แตกต่างกัน

อาจกล่าวได้ว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะทางประชากรในส่วนของระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ลักษณะของกิจการและประเภทกิจการ ไม่ได้เป็นตัวแปรที่สามารถอธิบายถึงความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ดังนั้น จึงไม่มีความแตกต่างกันในความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

4.2 ระดับความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการ SMEs

เพศ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยนุช เกตกะโกมล (2540) ศึกษา การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในสื่อประชาสัมพันธ์ภายในองค์การขนาดใหญ่ พบว่า พนักงานกลุ่มชินวัตรที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจในเนื้อหาจากสื่อประชาสัมพันธ์ภายในโดยรวมไม่แตกต่างกัน

อายุ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุ และการศึกษาระดับต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุ 50-59 ปี มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอายุ 30-39 ปี

อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการ SMEs ยิ่งมีอายุมากเท่าใดก็ยิ่งมีประสบการณ์ในการเลือกเปิดรับข้อมูลข่าว (Selective Exposure) มากกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุน้อยที่ยังไม่มีประสบการณ์ในการที่จะเลือกเปิดรับข่าวสารประเภทไหนจึงจะเหมาะสมและตรงกับความพึงพอใจและประโยชน์เพื่อตนเองและกิจการ ทำให้ผู้ประกอบการที่มีอายุน้อยมีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารน้อยตามไปด้วย

การศึกษา

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. หรือเทียบเท่า อนุปริญญาหรือเทียบเท่า และปริญญาตรี

อาจเป็นเพราะการศึกษาเป็นลักษณะประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้ประกอบการ SMEs ดังนั้นคนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่ต่างกันจึงย่อมมีความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ และความพึงพอใจที่แตกต่างกันไปด้วย

ตำแหน่ง

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการ SMEs ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าของกิจการ หุ้นส่วนกิจการ และผู้บริหารระดับสูงต่างต้องมีความรับผิดชอบในการบริหารงานอยู่ในระดับสูง (Top Management) ทำให้มีขอบเขตของประสบการณ์ร่วมกัน (Field of Experience) โดยหน้าที่และความรับผิดชอบนั้นเป็นตัวบังคับทำให้ต้องมีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต่อกิจการเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินกิจการให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

ขนาดกิจการ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการ ขนาดกลางไม่เกิน 60 ล้านบาท มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการ ขนาดย่อมไม่เกิน 30 ล้านบาท

อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการ SMEs ที่มีขนาดกิจการขนาดใหญ่มากเท่าใดยิ่งมีโอกาสเปิดรับข้อมูลข่าวสารมากเพราะอัตราความเสี่ยงทางธุรกิจของขนาดกิจการขนาดกลางนั้นสูงกว่าขนาดย่อมทำให้เกิดความพึงพอใจมากกว่าขนาดกิจการที่มีขนาดย่อมด้วยเช่นกัน

ระยะเวลา

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีระยะเวลาต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

อาจกล่าวได้ว่าระยะเวลาไม่ได้เป็นตัวแปรที่สามารถอธิบายถึงความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการ SMEs ได้เนื่องมาจากผู้ประกอบการ SMEs ที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการต่างกันต่างมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจและแก้ไขปัญหากิจการตนเองอยู่แล้ว จึงทำให้ความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

ลักษณะกิจการ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะกิจการต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะกิจการ การผลิต มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะกิจการ ขายปลีก

อาจเป็นเพราะเกิดจากผู้ประกอบการ SMEs มีการเปิดรับข่าวสารที่มีความหลากหลายมากกว่าลักษณะกิจการขายปลีก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Blumler McQuail และ Brown (1972) ที่แบ่งประเภทของความพึงพอใจที่ได้รับจริง (Gratification gained) เช่น การได้รับข้อมูลข่าวสารและคำแนะนำต่างๆ หรือเพื่อจะได้หาความรู้พื้นฐานในการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีลักษณะกิจการผลิตมีความพึงพอใจมากกว่ากิจการขายปลีกเพราะการได้รับข้อมูลข่าวสารที่มีความหลากหลายหลายด้าน เช่น การผลิต การควบคุมคุณภาพ การตลาด การบริหาร การจัดจำหน่าย เป็นต้น ส่วนลักษณะกิจการ ขายปลีกนั้นไม่ต้องการผลิตอะไรนอกจากการซื้อขาย-สินค้าทำให้โอกาสที่จะได้รับความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารที่มีความหลากหลายนั้นน้อยกว่าลักษณะกิจการผลิตก็เป็นได้

ประเภทกิจการ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประเภทกิจการต่างกัน มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประเภทกิจการ อุตสาหกรรมการผลิต มีความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประเภทกิจการ ธุรกิจ

กล่าวคือ ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประเภทกิจการต่างกัน จะมีสภาวะทางสังคมและจิตใจ ซึ่งก่อให้เกิดความต้องการจำเป็นของบุคคล และเกิดมีความคาดหวังจากสื่อมวลชนหรือแหล่งข้อมูลข่าวสารแล้วจึงนำไปสู่การเปิดรับสื่อในรูปแบบต่างๆ กัน อันก่อให้เกิดผลคือความพึงพอใจหรือผลอื่นๆ ตามมา (Katz.E. and Others, 1974)

สมมติฐานข้อที่ 5 การเปิดรับข่าวสารกับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน

การเปิดรับข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลางและค่อนข้างมาก ซึ่งหากผู้ประกอบการ SMEs มีการเปิดรับข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมากก็จะมีการใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารมากด้วย

ซึ่งสอดคล้องกับ Katz E. and Others (1974) ที่สามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจกล่าวคือ ผู้รับสารจะมีสภาวะทางสังคมและจิตใจซึ่งก่อให้เกิดความต้องการและเกิดมีความคาดหวังจากแหล่งสาร จึงนำไปสู่การเปิดรับข้อมูลข่าวสารในรูปแบบต่างๆ อันจะก่อให้เกิดการได้รับความพึงพอใจตามที่ต้องการและประโยชน์อื่นๆ ตามมา อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ Schramm (1973) ในเรื่องการเลือกรับข่าวสารว่าขึ้นอยู่กับการประเมินสาระและประโยชน์ของข่าวสาร ผู้รับสารจะเปิดรับข่าวสารเพื่อสนองจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งของตน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิดชนก อุทัยกร (2539) ศึกษาเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของกลุ่มวานิชชนากรต่อข่าวสารของสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือแห่งประเทศไทย (บริษัท ไทยเรตติ้ง แอนด์อินฟอร์เมชันเซอร์วิส จำกัด) พบว่า การเปิดรับข่าวสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ของสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือแห่งประเทศไทยทุกประเภทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเพื่อการประชาสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิศารัตน์ จันทระประภา (2540) ศึกษา แผนการประชาสัมพันธ์ของสำนักงานประกันสังคม ความรู้และการใช้ประโยชน์จากข่าวสารการประกันสังคมของผู้ประกันตน ในสถานประกอบการขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ประกันตนมีการหาข้อมูลเรื่องการประกันสังคมและเพื่อประโยชน์ของตนเอง ดังนั้นหากมีการเปิดรับข่าวสารมากจะมีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารมาก

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยนุช เกตกะโกมล (2540) ศึกษา การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในสื่อประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรขนาดใหญ่ พบว่า การเปิดรับข่าวสารกับการใช้ประโยชน์ข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ภายในอยู่ในระดับสูง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารมากก็จะมีการใช้ประโยชน์ข่าวสารมาก

และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิชดา เตรียมชัยศรี (2542) ศึกษา การเปิดรับข่าวสาร ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์ในการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของพนักงาน ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์เชิงบวก คือ หากมีการเปิดรับข่าวสารมากก็จะมีการใช้ประโยชน์มาก

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการ SMEs มีการเปิดรับข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมโดยรวมในระดับปานกลาง โดยเฉพาะจากการวิจัยพบว่า สื่อมวลชน (ตารางที่ 9) คือ วิทยุ หนังสือพิมพ์ มีการเปิดรับอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้ประกอบการ SMEs ไม่มีเวลา ในการที่จะชมรายการโทรทัศน์ที่ทางกรมส่งเสริมได้ออกเผยแพร่ที่ช่อง 11 หรืออ่านนิตยสารวารสารอุตสาหกรรมสาร หรือคู่มือดำเนินธุรกิจ ฯลฯ

ดังนั้นกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมหรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชนจึงควรหันมาเพิ่มความถี่ ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อวิทยุ และหนังสือพิมพ์ให้เพิ่มมากขึ้นกว่าสื่อมวลชนอื่นๆ เพื่อ ที่กลุ่มเป้าหมายสามารถนำไปปรับใช้อันจะก่อให้เกิดประโยชน์กับกิจการได้เพิ่มมากขึ้น

2. เนื่องจากข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ได้นำเสนอมีความหลากหลาย และจากการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการ SMEs มีการเปิดรับข่าวสารมากที่สุด (ตารางที่ 13) คือ ข้อมูลเบื้องต้นต่างๆ ไปเกี่ยวกับ SMEs นั้นแสดงให้เห็นว่าการเปิดรับข่าวสารของผู้ประกอบการ SMEs กับข้อมูลประเภทอื่นๆ ที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้จัดทำและเผยแพร่ไปนั้นยังไม่สามารถทำให้ กลุ่มเป้าหมายได้รับข้อมูลข่าวสารประเภทอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อตัวผู้ประกอบการและกิจการเช่น เดียวกับข้อมูลเบื้องต้นต่างๆ ไป

ดังนั้นกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมควรเพิ่มความถี่และความต่อเนื่องในการเผยแพร่ข้อมูลให้ผู้ประกอบการ SMEs ยังไม่เคยเปิดรับเลยโดยผู้วิจัยศึกษาจากค่าเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสาร (จาก ตารางที่ 13 เช่นเดียวกัน) เช่น ข่าวสารด้านการปรับปรุงคุณภาพ (ISO 9000, 9001, 9002, 9003, 14000, TQM) ข้อมูลข่าวสารด้านการส่งออก/การลงทุนในต่างประเทศ, ข้อมูลข่าวสารด้านการ ประหยัดพลังงาน/การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และข้อมูลข่าวสารด้านกฎหมาย/กฎระเบียบเพื่อ พัฒนาอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นต้น เพื่อให้ผู้ประกอบการ SMEs มีความ สามารถที่จะแข่งขันกับตลาดภายในประเทศและต่างประเทศได้

3. จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ผู้ประกอบการ SMEs มีค่าเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับน้อย (ตารางที่ 12) กว่าสื่อประเภทอื่นๆ ที่ทางกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้จัดทำเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เช่น วิทยุไอเทปทางวิชาการ / การประชุมสัมมนาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการ SMEs เช่น กิจกรรม 5 ส. ระบบบริหารคุณภาพ ISO, TQM เป็นต้น

ดังนั้นควรนำข้อมูลข่าวสารต่างๆที่ได้เผยแพร่ไปแล้ว เช่น วิทยุไอเทปการประชุม/ สัมมนาทางวิชาการ หรือเอกสารประกอบการสัมมนาที่ทางกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้จัดไปแล้วนำมาลงในเว็บไซต์ที่ทางกสอ.เห็นว่าข้อมูลข่าวสารน่าจะมีประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการ SMEs สามารถหาข้อมูลหรือ Download จาก www.dip.go.th, www.smethai.com ได้ จากการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการ SMEs มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารผ่านทั้ง 2 เว็บไซต์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางนั้นหมายถึงกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่นิยมที่จะเปิดรับข้อมูลข่าวสารทั้ง 2 เว็บไซต์มากพอๆ กับสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจที่มีการเปิดรับโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะลักษณะประชากรของผู้ประกอบการ SMEs ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยคือ การเปิดรับข่าวสาร ความคิดเห็น การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น จึงควรมีการศึกษากับเขตปริณทล และจังหวัดอื่นๆที่มีผู้ประกอบการ SMEs ดำเนินกิจการอยู่ด้วย เนื่องจากผู้ประกอบการ SMEs ที่อยู่ในพื้นที่ที่แตกต่างกันผู้วิจัยสันนิษฐานว่าน่าจะมีความแตกต่างกันตามทฤษฎีประชากรศาสตร์ (Demographic Characteristics of Audience)

2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งอาจทำให้ไม่ได้ข้อมูลในเชิงลึกมากนัก ควรมีการใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เช่น ศึกษาด้านความต้องการข้อมูลข่าวสาร ปัญหาของการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารของผู้ประกอบการ SMEs ผลสมผสานเข้ามาด้วยเพื่อที่จะได้ข้อมูลและผลการวิจัยที่มีความละเอียดมากขึ้น

3. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ผู้รับสาร (Audience Analysis) ดังนั้นการทำวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาผู้ส่งสาร ช่องทางสารและเนื้อหาสาร ในส่วนของผู้ส่งสารควรศึกษาด้าน กลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์, บทบาทและหน้าที่ของฝ่ายประชาสัมพันธ์, ภาพลักษณ์ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

สาหกรรม, เครือข่ายประชาสัมพันธ์ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นต้น เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ไปยังกลุ่มเป้าหมายเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาลักษณะทางประชากรของผู้ประกอบการ SMEs ความคิดเห็น ประโยชน์และความพึงพอใจเพียงอย่างเดียว ดังนั้นการทำวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยควรศึกษาถึงความต้องการข้อมูลข่าวสาร, การแสวงหาข้อมูลข่าวสารกับการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร, การเปิดรับ ความรู้ ทักษะติดต่อข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, การหาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารกับทัศนคติ, การหาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร หรือศึกษาปัญหาในการใช้ข้อมูลข่าวสารจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการ SMEs และศึกษาถึงเครือข่ายการติดต่อสื่อสาร (Communication Network) ระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีการร่วมมือกันในการให้บริการข้อมูลข่าวสาร เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็นตัวจักรสำคัญในการที่จะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้อยู่รอดต่อไปท่ามกลางความผันผวนของสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจในปัจจุบัน